

בדרך להחלמה - הפסיקה אופירה נבון את הטיפול שגרם לנשירת שיערותיה

רעיית הנשיא
אופירה נבון
בתצלום הראשון
בלי פיאה נוכרית

ה שבוע פורסמה בכל העיתונים תמונתה של רעיית נשיא המדינה, אופירה נבון, שקיבלה מדלייה מהרן הבינלאומית לשיקום הילד, על מאמציה בתחום זה. איש לא שמלבו כי הגברת נבון הופיעה בפעם הראשונה מזה כשנה בשערה הטיבעי.

לפני כשנה בדיוק גילה העולם הזה כי אופירה נבון חובשת פיאות-נוכריות, מכיוון ששיערה הטיבעי נשר, בעיקבות טיפול כמוטראפי שקיבלה בעיקבות מחלתה (העולם הזה 2221).

השבוע גילתה אופירה נבון להעולם הזה כי בעיקבות הפסקת הטיפול, חזר שיערה לצמוח, וכי היא מרבה לעת להסיר את הפיאה ולהופיע בשיערה הטיבעי.

סיפורה אופירה נבון: "חזרתי מאמריקה לאחר שהייתי בת יומיים בניו-יורק, ירדתי מן המטוס בשיערי הטיבעי, בלי פיאה, בפעם הראשונה. אנשים זרים לא הבחינו בכך, אך ילדי רצו לקראתי, ודבר ראשון אמרו לי: 'יופי אמא, כמה שזה מתאים לך!' זו היתה

סוף-סוף

בשיערה נובעני

בערב הראשון שלי בניו-יורק הלכתי עם פיאה, למחרת הזמינה אותי ג'יהאן סאדאת לארוחת-צהריים בהש"ת תפוח מזכיר האו"ם, קורט ואלדהיים, ירדתי למיסי פרה של המלון עם חברה שלי, חפפתי ראש, וראיתי תמונה במגזין. ביקשתי מהספר שיעשה לי את התסרוכת של הדוגמנית, הוא עשה. אמרתי לו תודה רבה, ועכשיו תלבישני בבית, בקשה את הפיאה. הוא כל-כך לא עליו ונעלב ושיכנע אותי שהתסרוקת מתאימה לי ויפה. חברתי הצטרפה לשיכנועיו. אני לא הייתי בטוחה, לבסוף שוכנעתי, והלכתי בשיערי שלי לארוחת-צהריים.

ושיש לה שיער משלה, יעצה לי להמשיך ולהשתמש בפסיות. היא עצמה משתמשת בחלקי פיאות מדי פעם, פעם פיאה קצרה, פעם מסוק ופעם אסוף, הכל לפי האירוע, למרות שאין לה כל בעייה עם שיערה הטיבעי. היא אמרה לי שכדאי לי לנוחיותי להמשיך ולהשתמש בפסיות.

כל זמן שהייתי בריאה, היה לי את שיערי שלי.

המזכירה חשבה

שהסתפרתי

ה מזכירה של ג'יהאן סאדאת ראתה אותי ואמרה לי: "מה הסתפרת? זה נורא יפה." היא ראתה אותי יום קודם בפיאה הארוכה, לא העליתי בדעתי שלא ידעה על מחלתי, מסתבר שלא. אמרתי לה בסוד שפשוט הורדתי את הפיאה ושה שיער שלי, ואז ג'יהאן אמרה לי: "שלא תספרי לה סודות, אני אף פעם לא מגלה לה סוד." צחקנו והאווירה היתה גינוחה. אחר-כך היא לקחה אותי הצידה ואמרה לי שהתיספורת יפה מאוד. היא נתנה לי אומץ ואו החלטתי לחזור לישראל בשיערי הטיבעי.

אני מתארת לעצמי שיהיה קשה להתרגל אלי בתיספורתי החדשה, לכן אמשיך בינתיים להשתמש בפיאות, עד אשר שיערי יצמח כמקודם, יהיה ארוך ואוכל לשחק איתו כרצוני. עד אז אשמור עליו מכל מישמר, אני מרגישה כאילו ניתנה לי מתנה.

"הדבר המרגש ביותר היה, כאשר חזרתי מניו-יורק, ירדתי מהמטוס בשיערי הטבעי וילדי רצו לקראתי ואמרו לי: 'יופי אמא כמה שזה מתאים לך!'"

הארוך, וסידרתי אותו לפי סוגי האירוע. לעת אני שומרת על שיערי החדש מכל מישמר, לא משחקת איתו, לא אנטי-פרמננט ולא קירזולים, לא תיספורות ולא גלגלים. אני רוצה לשמור עליו עד שיהיה ארוך. איך קיבלתי אומץ ללכת ללא הפיאה. פשוט מאוד.

הרגשה נהדרת, הילדים גילו כזאת רגישות. אחד הפרקים הקשים ביותר במחלתי היה להסביר לילדי מה קורה לשיערי. זה היה מאד, הילדים קיבלו את זה קשה, כשיערי צומח מחדש, הם ממש מאושרים.

השיער נראה כמו שיערי הטיבעי בימיו הטובים. אני עדיין רוצה לשמור לעצמי את האופציה להשתמש בפיאה לנוחיותי. גיליתי מתוך הכרח מה שנשים רבות גילו מתוך נוחיות — שפיאה יכולה לפתור הרבה בעיות. היום, למשל, בליתי עם בתי בבדיקה, טבלנו במים, חזרנו הביתה בשמונה ושלושים, ובתשע ושלושים היה לי אירוע. שיערי מקורזל, ולא היה לי זמן ללכת לספר, חבשתי פיאה מתוך נוחיות. כמוכן שבשעות הפגאי כשאני אהיה עם הילדים, כשאלך לבריכה, או כשאסע לטיולים ואלון תחת כיפת-השמיים, לא אשי-תמש בפיאה.

ההכרח פותר

מן הברירה

ה זויית איבוד השיער היתה קשה. קיבלתי טיפול, והשיער פשוט נעלם, לא רק הידלדל, פשוט נעלם. יש ביטי שאומר, שההכרח פותר מן הברירה, כך הרי גשתי, אני הייתי מוכרחה, לא היתה לי ברירה, חבשתי פיאה.

אחרי שנה הסתיים הטיפול ונסעתי למצריים. שיערי התחיל לצמוח מחדש. זו היתה הרגשה נפלאה. השיער צמח כשיערו של תינוק, פלומה רכה וראשונית זו היתה הרגשה נפלאה, אך טיבעית ומובנת לאדם הולה סרטן כמוני. אשה ידועה שנפגשתי איתה לאחרונה